

GONDOLATOK AZ ORSZÁGOS ÉRTEKEZLET ÜRÜGYÉN

Az értekezlet végén olyan nyugodt, békés hangulat alakult ki, mintha minden a legnagyobb rendben lenne, mintha rengeteget végeztünk volna. Kétségtelen, hogy megismerkedtünk egymás problémáival, nagy vonalakban sikerült a feladatokat körvonalazni, de megnyugvásra nem sok okunk van.

Örülhetünk annak, hogy az Országos Szövetség élére olyan vezetők kerültek, akik sokat tehetnek a kibontakozásért. Az elnök, Slezák István alezredes olyan perspektívát vázolt fel sportágunk honvédelmi részről való támogatását és fejlesztését illetően, amely egyrészt mindannyiunkat nagy reményekkel tölt el, másrészt pedig meggyőzött arról, hogy ő személyesen mindannyiunk ügyét saját ügyének érzi. A honvédelmi sportegyesületek tájékoztató futó szakosztályainak megalakítását - amire ígéretet tett - nagyon várjuk. Ezek ugyanis nemcsak a katonák sportolását teszik lehetővé, hanem a "civil" tájékoztató futók számának növelését is elősegítik majd, mint anyagi eszközökkel rendelkező bázisok. Azóta már tudjuk, hogy a Zalka Máté Műszaki Katonai Főiskola Sportegyesületében az önálló tájékoztató futó szakosztály komoly munkába kezdett, néhány jó versenyző került oda hallgatóként, és ambicionálják az eredményességet.

Főtitkárunk beszámolója érintette szinte az összes lényeges problémát, amik foglalkoztatják sportunk vezetőit. Amit kiemelnék belőle - hogy szakterületemen maradjak - a bajnoki rendszer és a minősítés összefüggésének kérdése. Néhány jól megrendezett kupaverseny és több hevenyészett módon lebonyolított bajnokság meglehetősen megrongálta az utóbbiak rangját és tekintélyét. Márpedig ezt korrigálnunk kell. A bajnokság - akármelyik szintről legyen is szó - meghatározó jelentőségű. Meghatározza a sportág rangját. Bizonyosnak látszik, hogy amelyik területen nem rendezik meg a bajnokságok különböző típusait, ott nem dolgoznak jól a vezetők, mert nem építik a sportág épületének alapját. Könnyű dolog ilyesmit leírni - mondhatja az olvasó. Hát igen, szervezni kezdetben nehéz és hálátlan dolog. De később milyen jó arra gondolni, hogy hányan jutottak fel az országos bajnokságba, hogy milyen sok csapat indult egy körzeti vagy megyei csapatbajnokságon.

A bajnoki versenyek - ha mind megrendezik őket - magukban is megoldanák a minősítő versenyek kérdését. Tehát meg kell rendezni valamennyit, mert van olyan egyesület, ahonnan csak bajnokságokra juthatnak el a versenyzők.

A naptárfejelem - kötelező. Lépten-nyomon hallani, hogy más időpontokat jelölnek ki a bajnokságokra a különböző területek. Ha csak nincs objektív akadály, az áttekinthetőség, a határidők betartása és a rend érdekében a versenynaptár szerinti időponttól nem szabad eltérni. Időnként keressük a továbbjutókat - nincsenek. Pedig biztosan vannak, csak nem tudunk rólok, mert az idő rövidsége miatt sem jegyzőkönyv, sem eredményteszt nem érkezik fel. Azután egy-egy távirati nevezés után törheti a fejét az országos bajnokság rendezősége, hogy hová tegye a táviratilag utolsó pillanatban jelentkező versenyzőket.

És mit szűrt le a megyék beszámolójából, meg a vitából a Budapestben dolgozó szövetségi vezető, akinek idejéből és lehetőségeiből nem futja a hétközi vidéki utazásokra? A kép meglehetősen tarka és folyton változik. 16 megyében alakult szakszövetsége a sportágnak, csak Somogy, Tolna és Zala hiányzik a névsorból. Ez utóbbi azonban mindenképpen ideiglenes hiány, hiszen Zalában van igény, vannak vezetők, van tájékoztatói sport, csak a jelek szerint nehéz a leválás a természetjárástól. Somogy és Tolna helyzete egyelőre reménytelennek látszik, mert személyi és tárgyi feltételeknek egyaránt híján vannak. Szó esett egy "Délunántúli" Szövetség megalakításáról, de a közlekedési nehézségek szinte kilátástalanná teszik az együttműködést. Nagyon fájó pont ez, mert közismerten rendkívül alkalmas terek vannak mindkét megye dombvidékein. Az ország bármelyik részéből esetleg ide tartó versenyzők, vezetők, edzők, figyelem! Itt segítségre van szükség.

A segítség sok más helyen is elkélne. Nézzük a gyenge megyéket. Győr-Sopron viszonylatában Sopron az erős, de Győr a szervezeti centrum, és itt még csak halvány nyomokat találhatunk. Fejérben nagy akarással indul a szakszövetség, de igen kicsi a versenyzőlétszám és elég messze van a "hegy". Bács-Kiskunban a hozzáértő, lelkes vezetők mögött nincs bázis, és kevés az erdő. Békésben a legnagyobb a terepnehézség, és a vezetésben is van egy sor probléma. Kénytelenek vagyunk Nógrádot is a gyenge megyék közé sorolni, "dicső" multja és viszonylag nagy létszámú igazolt versenyzője ellenére. Kár, hogy ilyen terepadottságokkal rendelkező területen egyelőre nem akadtak olyan lelkes aktívái a sportnak, akik a felvirágzást meg tudnák indítani.

Lássuk az "erős", vagy a "még erősebb" megyéket, megkülönböztetés nélkül, ábécé-rendben. Baranya régi nagy bázis, jelenleg kissé visszaesőfélben, ami elsősorban a leigazoltak számának csökkenésében, az élsportolók átlagos életkorának növekedésében jelentkezik. Szervezésben ragyogó dolgokra képes Pécs, ilyen volt az ideai Főiskolai Bajnokság. A pályakitűzés már nem áll túl magas színvonalon. Azonfelül Pécsen kívül sehol nincs a megyében versenyzés!

Borsodban több helyen igen jól pezseg az élet. A diákok számára rendezett versenyek jó vetésnek bizonyulnak. Reméljük, a III. osztályú bajnokságokat is megrendezik ezentúl, az eddigiekkel szemben. A miskolciakon kívül az ózdiak munkáját is dicsérettel kell emlegetnünk, különösen a versenyrendezés frontján. Csongrád, a tájékoztatói futó tömegek megyéje. A lelkes és hozzáértő szervezés évről-évre jobban kamatozik, megvan a látszatja a munkának. Elképzelhető, milyen haszonnal járna az egész sportág számára, ha igazi jó tereplehetőségek és térképek lennének a helyszínen, némi szinttel együtt. Sajnos, így a hegyvidékeken rendezett országos versenyeken nem mutatkozik meg mégsem az alföldi versenyezés eredményessége.

Hajdu-Bihar szinte a legjobban szervezett megye a sportágban. Bajnokságait mind megrendezi, kupaversenyei igen keresettek, pályakitűző versenye az országban eddig egyedülálló uttörő

kezdeményezés. Mégis..., hogy ne legyen semmi tökéletes: egyelőre nincsenek tömegei a tájékozási futásnak. Hevesben némi visszaesést tapasztaltunk az utóbbi évben. Szervezeti és személyi ellentétek multán reménykedünk benne, hogy az egri élsporton kívül a megye többi centrumában, Gyöngyösön, Hatvanban, Lőrinciben is újból feléled a néhány év előtti élénk nyüzsgés.

Komáromot mind szervezését, mind létszámát, sőt ujabban eredményességét /országos ifjúsági női csapatbajnokság I/ tekintve is az erős megyék közé soroljuk. Reméljük, a lendület tovább is tart, és a kitűnő térkép- és terepadottságokat kihasználva bázisa lesz a megye a sportágnak.

Pest megyében kitűnő a vezetés és a szakértelem. Ugy érezzük azonban, hogy a lehetőségek jobbak annál, hogy mindössze két komolyan dolgozó szakosztály legyen. A budapestiekkel való helyes kooperáció távlata bizonyára meghozza azt is, hogy a versenyzők és szakosztályok száma jelentősen emelkedjék.

Szabolcs-Szatmár megyéből, ahol a területen belül jól szervezett, arányos létszámú bajnokságokról és kupaversenykről kapunk hírt, még nem nőtt ki olyan egyesület, vagy egyéni versenyző, aki az országos versenyeken is helyt tudott volna állni. Rövidesen megjöhet a sok áldozatos munka gyümölcse ezen a téren is, ha a még meglévő helyi ellentétek elsimulhatnának.

Szolnok megye a reménység megyéje. Az a nekilödulés, amivel az új szakszövetség új életet kezdett, a jó megyék közé rangsorolja. A munkatervet, a Híradót öröm olvasni. Most pedig minél több versenyzőt. Csak hát terep és térkép is kellene, és itt komoly problémák vannak. Kooperációt tanácsolunk a szomszédokkal, bizonyára van mód az összehangolt munkára. Vasból is személyi nehézségekről kaptunk hírt. Hisszük, hogy a jó versenyzői multtal dicsekvő megye új vezetői folytatják a nevelőmunkát, és nem lesz visszaesés a lendületben. Legyen több I. osztályú versenyzője is Vasnak, Kajcsos Judit mögé felsorakozva.

Veszprémben kiváló munka folyik. Példaként kell állítanunk a Híradót, a versenyeket, az edzőmunkát, a tömeg- és élsportban elért eredményeiket. Minden elismerés az összefogásért a régi és új vezetők között.

Végül, az áttekintés után visszatérek megint az országos értekezletre. Anyagi és szervezési problémáinkkal küzdödvé nem kívánhatunk túl sokat a hivatalos sportvonaltól, hiszen csak egy vagyunk a 36 szövetség közül, mint azt az MTS OT Módszertani Osztályának jelenlévő vezetője is elmondta. A fejlesztési tervben a jól tömegesíthető sportágak között szerepelünk, és ügyesen szervezve tudunk is ilyen téren eredményt elérni. Ki kell használni az ifjúsági tömegszervezetek, a honvédségi szervezetek adta lehetőségeket, meg kell próbálni az iskolák aktivizálását. Közhelyek ezek, de milyen kemény munka egy ilyen általános "kell"-t a gyakorlatban megcsinálni.

Bizunk, hogy sikerül előrelépünk, és akkor az 1971-es országos értekezleten már nemcsak a létkérdések lesznek terítéken, hanem részletes szakmai problémákon lehet majd többet vitatkozni.

/Valtynyi László/

REPÜLŐGÉPPAL A VILÁGBAJNOKSÁGRA

Az MTF SZ által szervezett társasutazás

Indulás: 1970. szeptember 21-én /hétfő/

Érkezés: 1970. szeptember 28-án /hétfő/

Utiköltség: 720,- Ft.

Ha az időmegtakarítást, szállás- és utikellemtlenségek csökkenését is figyelembe vesszük, olcsóbb, mint a vonat! A résztvevők számára lehetőség nyílik IX.24-én rajthoz állni az "OL für Touristen" versenyen. Utlevél - és pénzügyeit mindenki maga intézi, a szállást a Szövetség központilag biztosítja. A korlátozott férőhelyre való tekintettel a jelentkezéseket a beérkezés sorrendjében fogadjuk el. Ezután történik a részletes program és a befizetés módjának közlése.

□ □ □ □ □

UJSZERŰ PÁLYAKITŰZŐ VERSENYT HIRDET A BSE I

A Budapest Sport Egyesület Tájékozási Futó Szakosztálya az eddigi gyakorlattól eltérő PÁLYAKITŰZŐ verseny megrendezését határozta el, melyet az MTF SZ Elnöksége engedélyezett.

A kiírás értelmében minden pályázónak 5 kategória /FF. I., FN. I., IF. II., IN. II., SF. III./ pályáját kell az adott térképen elhelyeznie. Így szeretnénk elérni, hogy a PÁLYAKITŰZŐ versenyek létszerebbek legyenek, hiszen egykategóriás versenyek szinte nincsenek, a valóságban a versenybíróknak mindig több kategóriában kell gondolkodniuk.

Valamennyi versenyző és versenybíró jelentkezését várjuk!

Nevezési díj: 20,- Ft

határidő: 1970. VI. 10.

cím: Budapest Sport Egyesület

Budapest, V., Városház u. 9-11.

A nevezéshez a nevezési díj befizetését igazoló nyugtát csatolni kell!

Csekk számlaszám: 422-VII-1.

BSE Tájékozási Futó Szakosztály